

“Γένοιο οἶος εἶ”
μας ἔλεγε ο Πίνδαρος·
και αντιγράφοντάς τον,
“γίνε ο εαυτός σου”
μας φώναζε κι ο Νίτσε.

Ὅμως εἰάν κανεῖς θελήσει,
“τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενος”,
να τα υλοποιήσει,
ανάγκη αὐτόν τον εαυτό
να βρει και να γνωρίσει.

Ν’ ακολουθήσει δηλαδή
τη γνώμη ενός παλιότερου,
ενός ἀπ’ τους ἐπτά σοφοῦς,
που, λέγοντας “Γνώθι σ’ αὐτόν”,
προτρέπει να γνωρίσουμε
(καλά) τον εαυτό μας·
ψάχνοντας μέσα μας βαθιά

να βρούμε το τι είμαστε,
πως γίναμε 'ο, τι είμαστε,
από που ερχόμαστε
μα για πού τραβάμε.

Τι απ' αυτό που είμαστε
προέρχεται από τη φύση μας
και τα ιδιαίτερα
του είδους μας γονίδια,
τι από τους γεννήτορες
και τι απ' τα βιώματα
των πρώτων χρόνων της μικρής ζωής
που έλαχε να ζούμε.
Κι αφού τ' ανακαλύψουμε
να τα αποδεχτούμε
τον εαυτό μας βρίσκοντας
κι έτσι να τον γνωρίσουμε.

Σ' αυτή μας την προσπάθεια
μπορεί να διαπιστώσουμε,
πως μόνος του καθένας μας
είμαστε ένα τίποτα,
ερχόμενοι απ' το τίποτα
όπου πάλι γυρνάμε
και
μόνο μέσα απ' το εμείς
και στο εμείς συμβάλλοντας
γινόμαστε ένα
κάτι·
αυτοπραγματωνόμαστε

21 του Απρίλη-21 του Οκτώβρη 2016
ΧριστοΣ